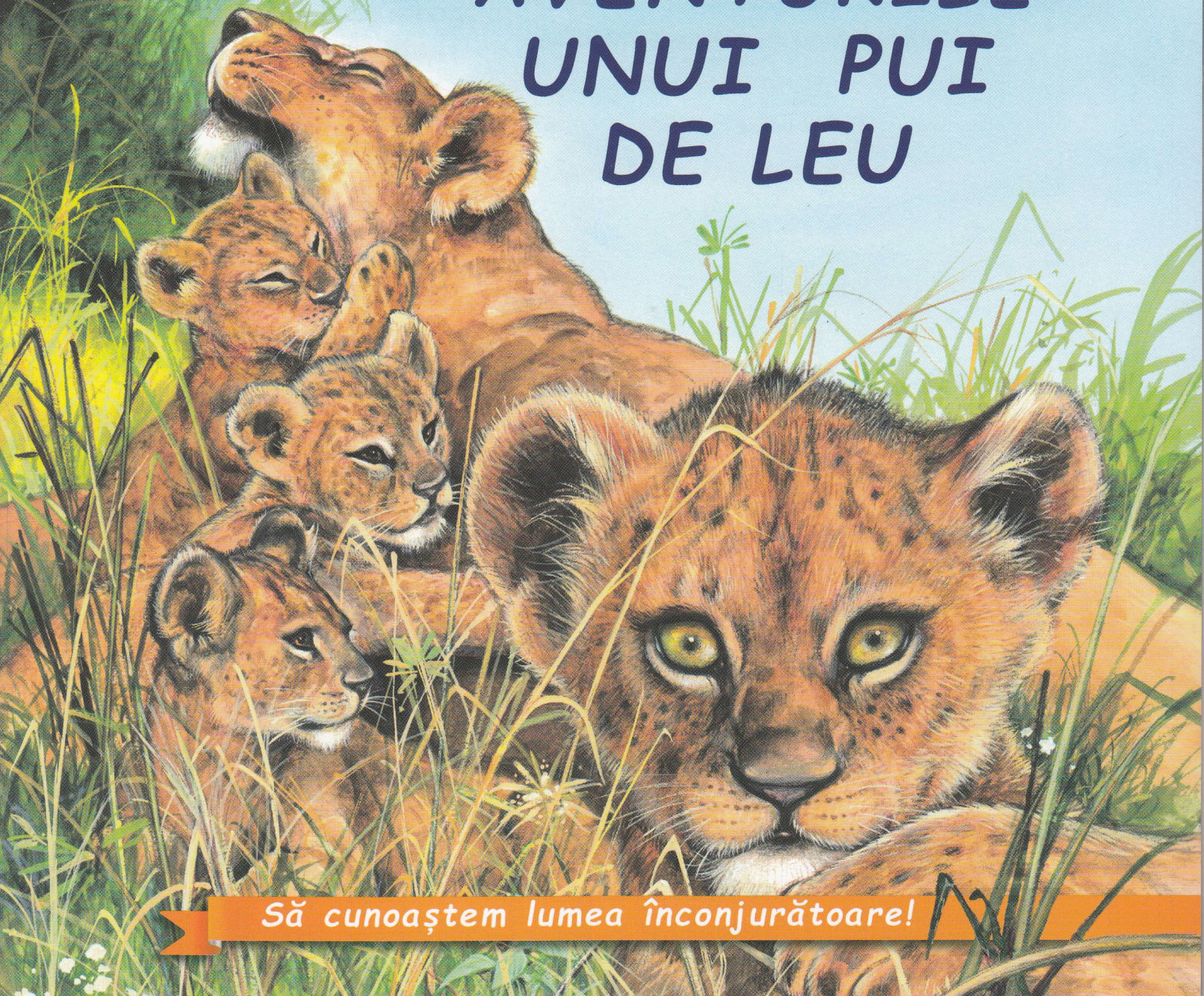


AVENTURILE UNUI PUI DE LEU



Să cunoaștem lumea înconjurătoare!

Undeva departe, într-o savană aridă, a văzut lumina zilei un pui de leu. La început puiul de leu era atât de mic, încât putea fi ușor confundat cu un piscoi. Cu atât mai mult, cu cât nici măcar nu știa a rage.

– Eu sunt regele animalelor, i-a spus puiul de leu unui fluturaș.

Acela a pufnit în râs și a zburat mai departe.

– Eu sunt un leu de pradă, groaznic de tot, a țipat puiul de leu cu o voce subțiată și a râs satisfăcut: Toți îmi știu de frică, chiar și fluturii.

– Leii trebuie să aibă coamă, i-a spus puiului de leu o musculiță. Se așezase pe un fir de iarbă și se uita sfidător la puiul de leu.

Puiul de leu a oftat din greu. Nu știa de ce, dar nu avea niciun fel de coamă.



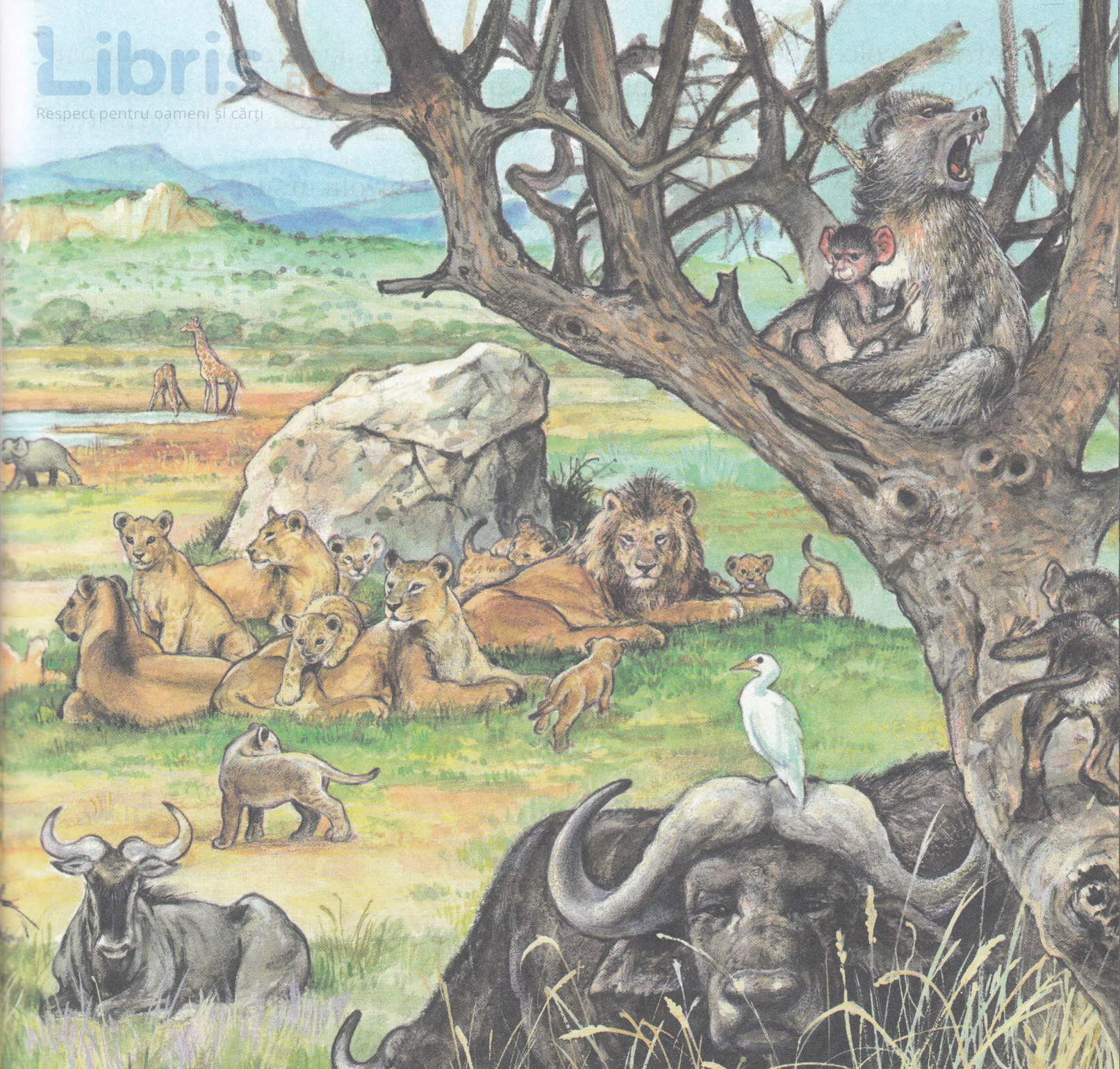
În Africa, acolo unde trăia puiul de leu, era o groază de animale. Se plimbau de ici-colo girafe cu gâturi lungi-prelungi, săreau turme de antilope gnu, foarte amuzante, păseau apăsat elefanți uriași cu urechi enorme, goneau turme întregi de zebre dungate.

Toate animalele însă, chiar și pavianii bătauși și bivolii ursuzi, se temeau de lei și nu îndrăzneau să îi atace.



Libris

Respect pentru oameni și cărți



Leuțul trăia într-o mare familie de lei căreia i se spunea pride. În fruntea familiei de lei se afla o căpetenie, un leu alfa, cel mai puternic și mai temut leu. În pride își mai duceau veacul încă vreo câțiva lei adulți și leoaice cu pui. Cei mici se hrăneau numai cu laptele matern și se hârjoneau toată ziua.



– Când veți crește mari, veți merge la vânătoare,
le spunea leoaica-mamă.

Puiul de leu mai avea încă multe de învățat până a pleca la
vânătoare. Nu știa nici măcar a alerga ca lumea și maică-sa îl
ducea dintr-un loc în altul, ținându-l cu colții de după ceafă.

